

føjede han, idet han paastod, at vi er kommet for langt ned, ikke et eneste Ord om, hvad det da var, han vilde have ofret i Stedet for Svinene. Hvis det nemlig udelukkende eller som medvirkende Grund er Prisspørgsmaalet, der har ført til denne Nedgang, saa maa der være noget andet, som vi samfundsmæssigt bedre havde kunnet ofre. Lad det ærede Medlem saa sige, hvad dette er. Da han ikke kan det, fordi han dog maa søge at holde sin landøkonomiske Samvittighed klar, vil det vise sig, at som Forholdene har ligget her i Landet, høstmæssigt, vilde det samfundsmæssigt og landøkonomisk i det lange Løb have været skadeligt, hvis man var gaaet nogen som helst anden Vej end den, der her er taget.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Den højtærede Minister vilde overfor Landbrugets Produktion forlange et øjeblikkeligt Udslag. Det kan den højtærede Minister ikke faa. Landbruget maa arbejde paa et noget længere Sigt; det lader sig ikke gøre øjeblikkeligt at skifte om. Er der gennem Aarene oparbejdet Utilfredshed med en Produktion, fordi den ikke har været lønnende, vil det, naar Tidspunktet er kommet og Maalet er fuldt og andre Betingelser støder til, give sig et voldsommere Udslag i en Nedgang i Produktionen, end det ellers vilde have gjort. Det er Landmændenes Konservatisme, der gennem Aarene har opretholdt den alt for store Svineproduktion. Det gjaldt mange Landmænds og ikke mindst det mindre Landbrugs økonomiske Eksistens. De har levet paa den Produktion gennem Aarene. De opgav den nødig, ikke før de var tvunget dertil, men saa kom Udslaget ogsaa voldsomt, voldsommere end det ellers vilde være sket. Jeg siger ikke, at det er Hovedgrunden til Nedgangen fra $2\frac{1}{2}$ til $\frac{1}{2}$ Million Svin, men det har været en ret stærkt medvirkende Aarsag til, at Nedslagtningen blev saa voldsom, at vi nu staar i Flæske- og Fedtnød.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem siger, at voldsomme Produktionsomslag ikke finder Sted indenfor Landbruget. De Tal, det ærede Medlem selv har ført frem her, viser, at der fra Tællingen 1914 til Tællingen 1915 skete den voldsomme Nedslagtning af 600'000 Svin. Derefter kom der en fuldkommen

Stabilitet, idet Svinebestanden opretholdtes i 2 Aar med omkring 2 Millioner. Derefter skete der successivt en Nedgang, som fra alle Sider er blevet tilskyndet. Alle Landbrugsblade har opfordret Flæskeproducenterne til nu at bringe Flæskeproduktionen ned. Fra Ernæringsmyndighedernes Side er der sket en Opfordring til at lade Flæskeproduktionen gaa ned, fordi det samfundsmæssigt og landøkonomisk var det rigtige. Og saa nu, lige da vi staar i en Fedtkrise, saa rejser det ærede Medlem sig for at tale til et meget farligt Instinkt i vort Folk og siger, at det er andet end samfundsmæssige Grunde og landøkonomiske Betragtninger, der har medført denne Nedgang. Jeg siger, det er i høj Grad en farlig Tale, det ærede Medlem fører her i Dag.

Formanden: Der er endnu indtegnet 5 Talere, og da det vilde være ønskeligt, at Forhandlingerne om denne Sag kunde tilendebringes i Dag, henstiller jeg til de ærede efterfølgende Talere saa vidt muligt at medvirke til, at det kan lykkes.

Ulrich: Jeg skal gerne følge den Henstilling, den højtærede Formand fremsatte, og indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger.

Det Lovforslag, som her foreligger for Folketinget, imødeses ude i Befolkningen med den allerstørste Interesse; derfor vil jeg haabe, at man her paa Tinge ret hurtigt maa kunne enes om at faa Forslaget gennemført, saa at det foreslaaede Tilskud af 190 g Oksekød pr. Uge til Udligning af Flæskerationerne ret hurtigt kam komme Befolkningen i Hænde.

Hvad jeg særlig ønsker at fremhæve, er, at jeg tvivler om, hvorvidt den Ordning, som her er foreslaaet, lader sig gennemføre i det praktiske Liv. Jeg tror, den vil vise sig alt for kompliceret og koste alt for meget i Forhold til det, man derigennem vil opnaa for Befolkningen, og at en saadan Klassificering af Kød, som her foreslaas, vil være ganske uigennemførlig i det praktiske Liv. Jeg vil derfor mene, man kommer til at opgive denne Klassificering, og at man navnlig bør have Opmærksomheden henvendt paa at begrænse den Overpris, der har været for Varerne ud over Eksportprisen, begrænse Slagternes Avance, men derimod indskrænke sig til at give Rabatmærker til Befolkningen og lade Folk frit købe Kødet, hvor de ønsker, og frit købe, hvilken Slags Kød de ønsker. Det er nemlig saadan i det praktiske Liv, at naar vore Koner kommer ind i en Butik og vil købe et Stykke Kød, ønsker de ikke